

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Ghenadie Nicolaev,

judcători – Constantin Alerguș, Petru Moraru,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Novoloacă Ștefan și avocatul acestuia Ion Ungureanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2014, în cauza penală în privința lui

Novoloacă Ștefan Gheorghe,

născut la 22 decembrie 1968, originar din s. Prepeleța, r-nul Sîngerei.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 03 octombrie 2000 - pînă la 30 mai 2001 (instanța de fond);

2. de la 03 septembrie 2001 - pînă la 22 octombrie 2001; de la 08 decembrie 2010 - pînă la 25 iunie 2012 (instanța de apel);

3. de la 25 octombrie 2001 – pînă la 15 ianuarie 2002 de la 06 mai 2010 - pînă la 31 mai 2010; de la 08 octombrie 2012 - pînă la 04 decembrie 2012; de la 17 iulie 2014 - pînă la 22 octombrie 2014 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Tribunalului Chișinău din 30 mai 2001, Novoloacă Ștefan a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 88 pct. 1), 123¹, 227 alin. (2) Cod penal (red. 1961) din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale acestor infracțiuni.

2. De către organul de urmărire penală, Novoloacă Ștefan a fost învinuit de faptul că la 12 septembrie 1999, aproximativ la orele 19⁰⁰, fiind înarmat cu o armă de foc și muniții corespunzătoare, prin înțelegere prealabilă cu o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală, aflîndu-se pe str. M. Costin, nr. 59, mun. Chișinău, au săvîrșit omorul premeditat al cet. Pîrlog Adrian, după

care au sustras bunuri în proporții deosebit de mari, în valoare de 107 510, 34 lei.

Tot el, Novoloacă Ștefan a fost învinuit de faptul că în luna septembrie 1999, întru realizarea unor acțiuni criminale, fără a deține autorizație corespunzătoare eliberată de organele competente, a procurat de la persoane neidentificate un pistol de tip revolver de calibrul 357 și muniții pentru el, pe care le-a păstrat ilegal.

3. Nefiind de acord cu sentința, cu apel a contestat-o acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Novoloacă Șt. să fie condamnat în baza art. 88 pct. 1), 123/1, 227 alin. (2) Cod penal (red. 1961), invocând că la materialele cauzei există suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

4. Prin decizia Curții de Apel a R. Moldova din 22 octombrie 2001, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, și menținută sentința contestată.

Instanța de apel și-a argumentat soluția adoptată prin faptul că la materialele cauzei lipsesc careva probe directe, ce ar demonstra vina inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul, care a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare, invocând aceleași argumente ca și în cererea de apel.

6. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 ianuarie 2002, recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat a fost admis, casate hotărârile contestate, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Novoloacă Ștefan a fost condamnat:

- în baza art. 88 pct. 1) Cod penal (red.1961) la 17 ani închisoare;

- în baza art. 123¹ Cod penal, (red. 1961) la 12 ani închisoare, fără confiscarea averii, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organizații de stat și private pe un termen de 5 ani;

- în baza art. 227 alin. (2) Cod penal (red. 1961) la 2 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 39 Cod penal (red. 1961), prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 20 de ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organizații de stat și private pe un termen de 5 ani, fără confiscarea averii, cu executarea în colonie de corectare prin muncă cu regim riguros.

În argumentarea soluției adoptate instanța de recurs a menționat că probele administrate și cercetate indică cu certitudine la participarea lui Șt. Novoloacă în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

7. Împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 ianuarie 2002 a declarat recurs în anulare avocatul Boris Druță în numele inculpatului Novoloacă Ștefan, care a solicitat casarea deciziei instanței de recurs și menținerea hotărârilor instanței de fond și de apel.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a menționat că decizia instanței de recurs contravine dreptului la un proces echitabil, prevăzut în art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale fapt constatat prin hotărârea Novoloacă Șt. vs. Moldova.

8. Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 31 mai 2010, recursul în anulare declarat a fost admis, casată decizia Curții Supreme de Justiție din 15 ianuarie 2002 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanța de recurs, în alt complet de judecată.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 noiembrie 2010, recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat a fost admis, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel a R. Moldova din 22 octombrie 2001 și dispusă rejudecarea cauzei în ordine de apel de către Curtea de Apel Chișinău.

10. Instanța de recurs a statuat că instanța de apel nu a verificat probele administrate în cază sub toate aspectele, complet și obiectiv. La fel, Colegiul a conchis că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, motivându-și decizia adoptată prin fraze de ordin general, mai mult, instanța de apel nu și-a justificat concluzia sa prin prisma prevederilor art. 94 Cod de procedură penală și nu a făcut trimitere la depozițiile succesului părții vătămate, a martorilor și a probelor scrise, în timp ce procurorul a prezentat instanței probe concrete care în viziunea sa confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2012, apelul declarat de acuzatorul de stat, a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței contestate.

În argumentarea deciziei adoptate instanța de apel a invocat că, prima instanță corect a constatat circumstanțele de fapt și de drept, just a apreciat probele prezentate și a pronunțat o sentință legală și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul penal a conchis că partea acuzării nu a prezentat suficiente probe obiective, veridice și concludente care cu certitudine ar demonstra vinovăția inculpatului Novoloacă Ștefan în săvârșirea infracțiunilor imputate.

12. Decizia nominalizată, a fost contestată cu recurs ordinar de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare.

În argumentarea recursului declarat recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, menționând totodată că nici instanța de fond, nici cea de apel nu au ținut cont de probele administrate de către organul de urmărire penală, care dovedesc incontestabil vina inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Probele prezentate privitor la mecanismul acțiunilor atacanților, timpul și locul săvârșirii infracțiunii care se confirmă prin probe obiective, concluziile expertizelor efectuate în cauză care confirmă fapta sesizată de martorii oculari nu pot admite îndoieli în administrarea probelor prezentate.

A mai menționat că instanța de apel a ignorat indicațiile date de instanța superioară prin decizia din 09.10.2010 și nu s-a pronunțat asupra nici unui motiv invocat de către procuror în apelul declarat.

13. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 decembrie 2012, recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat a fost admis, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2012 și dispusă rejudecarea cauzei în ordine de apel de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

14. Colegiul penal și-a argumentat soluția prin faptul că, instanța de apel la examinarea apelului nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a răspuns la toate motivele invocate de apelant. Totodată instanța de recurs a constatat că instanța de apel a grupat o parte din probe, motivând la general că ele nu confirmă vinovăția inculpatului fără a aprecia fiecare probă în parte și fără a se pronunța asupra admisibilității sau inadmisibilității probei respective.

15. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2014 apelul procurorului a fost admis, casată sentința Tribunalului Chișinău din 30 mai 2001 și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Novoloacă Ștefan a fost condamnat:

- în baza art. 145 alin. (2) lit. b) Cod penal (red.2003), la 16 ani închisoare;

- în baza art. 188 alin. (5) Cod penal(red.2003), la 10 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 18 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Procesul penal în privința lui Novoloacă Ștefan în baza art. 227 alin. (2) (red. 1961) Cod penal, a fost încetat din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

S-a dispus încasarea de la Novoloacă Ștefan în beneficiul lui Pîrlog Veaceslav, suma de 8 700 dolari SUA și 12 000 lei cu titlu de prejudiciu material, 8000 lei cheltuieli de judecată și 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

16. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunilor de tâlhărie, omor intenționat a unei persoane din interes material și procurarea, purtarea și păstrarea armei de foc și a munițiilor fără autorizație corespunzătoare, invocate în rechizitoriu concluzionând totodată că instanța de fond la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține cont de cerințele art. 101 Cod de procedură penală.

În motivarea soluției adoptate Colegiul penal a conchis că, deși inculpatul nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunilor imputate, vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin:

- declarațiile succesului părții vătămate Pîrlog V., martorilor Pîrlog Angela, Pîrlog M., Zop V., care au fost cercetate în cadrul ședinței instanței de fond și verificate, în ședința instanței de apel, cu audierea acestora, prin care se confirmă faptul că la data comiterii infracțiunilor Pîrlog A. avea asupra sa o sumă impunătoare de bani pe care o păstra într-o geantă de culoare neagră de tip sport, geantă care a fost sustrasă de către persoanele care l-au atacat pe pătit, totodată acești martori au confirmat că proprietarii firmei „Revis-Grand” cu câteva zile înainte de omorul lui Pîrlog A. l-au amenințat pe ultimul cu răfuială;

- declarațiile martorilor Chelari D., Chelari Iu., Untilă E., care au fost cercetate în cadrul ședinței instanței de fond, verificate, în ședința instanței de apel, cu audierea acestora, care l-au recunoscut pe Novoloacă Ștefan, ca fiind una dintre persoanele care l-a atacat pe Pîrlog A. și i-a sustras geanta în care pătitul păstra banii destinați pentru procurarea mărfii din România;

- declarațiile martorilor Pavel V., Pavel Veronica, Șargarovschi N., date în ședința de judecată și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, din care rezultă că ei se cunoșteau cu Novoloacă Șt. și erau în relații strânse de prietenie.

- declarațiile martorilor Leșan O., Vasilița Gh., Braga C., date în ședința de judecată și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, prin care s-a confirmat că la 08.09.1999 Pîrlog A. a fost la sediul firmei „Revis-Grand”, unde a avut o convorbire cu proprietarii firmei, iar după finisarea discuției era foarte supărat.

- declarațiile martorului Colesnic A. date în ședința de judecată și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, care a comunicat că din numele unui deținut pe nume „Ștefan” a transmis unei femei pe nume „Lida” două scrisorele.

Vinovăția inculpatului este dovedită pe deplin și prin materialele cauzei cercetate în cadrul instanței de fond și în instanța de apel:

Vol. I

- procesul – verbal de examinare cu tabelul foto din 12.09.1999 (f.d.44-51,);
- raport de examinare medico-legală nr. 1413 din 30.09.1999 (f.d.60-67);
- raportul de expertiză nr. 3703 din 27.12.1999 (f.d.76-79);
- raportul de expertiză fizico-tehnică nr. 2247/2248 din 10.08.2000,;(f.d.84-85);
- procesul verbal de examinare a obiectelor din 07.08.2000 (f.d.109-110);
- procesele-verbale de prezentare a obiectelor spre recunoaștere din 04.05.2000 (f.d.153-154, 160-161);

Vol. II

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 21.04.2000 (f.d.54), din care rezultă că martorul Untilă E. l-a recunoscut pe Novoloacă Șt.;
- procesul – verbal de prezentare a obiectelor spre recunoaștere din 16.08.2000 (f.d.61-62);
- procesul – verbal de reconstituire a declarațiilor la fața locului din 26.10.1999 (f.d.97-98);
- proces-verbal de recunoaștere a persoanei din 22.04.2000 (f.d.179-180);
- ordonanța de ridicare și procesul - verbal de ridicare din 11.08.2000 (f.d.187-188);
- proces – verbal de examinare a obiectelor din 12.08.2000 (f.d.190-191);
- proces - verbal de recunoaștere a persoanei din 21.04.2000 (f.d.199);

Vol. III

- ordonanța și procesul verbal de percheziție din 25.04.2000 (f.d.109-111);
- proces-verbal de examinare a obiectelor din 04.05.2000 (f.d.112);
- descifrările convorbirilor telefonice (f.d.29-157, vol. IV).

Colegiul penal în urma cercetării probelor sub toate aspectele, a conchis că, vinovăția lui Novoloacă Șt. în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. b), 188 alin. (5) Cod penal (red.2003) și art. 227 alin. (2) (red. 1961) Cod penal a fost dovedită pe deplin.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiată versiunea inculpatului cu privire la faptul că dînsul nu a comis infracțiunile incriminate, din motiv că nu are suport probatoriu și contravine probelor administrate, acesta avînd drept scop eschivarea de la răspundere penală.

Totodată, Colegiul penal a menționat că declarațiile martorului Langa E. sunt neconsecutive precum și cele ale martorilor Țintari Iu., Neculai E. și Gonciar N. care au confirmat că au intrat la Langa E. cînd ea era bolnavă la cămin, însă careva date obiective care ar confirma că aceasta ar fi fost la data de 12.09.1999 nu au fost prezentate. Mai mult în declarațiile acestor martori nu figurează orele 19.00, ora cînd a fost comisă infracțiunea, iar Neculai Elena a comunicat că nu ține minte cînd a fost bolnavă E. Langa menționînd doar că aceasta s-a întîmplat în luna septembrie 1999 și nu a reținut faptul dacă în acea zi Novoloacă Șt. a fost sau nu prezent în cămin.

La fel, Curtea de Apel a statuat că deși vinovăția lui Novoloacă Șt. în baza art. 227 alin. (2) (red. 1961) Cod penal a fost dovedită pe deplin, infracțiunea prevăzută la acest articol conform Codului penal în vigoare (red. 2003), art. 290 alin. (1) Cod penal se consideră mai puțin gravă, iar de la data comiterii faptei, a expirat termenul de prescripție de atragere la răspundere penală de 5 ani. Prin urmare, Colegiul penal a considerat necesar de a înceta procesul penal în baza art. 227 alin. (2) Cod penal (red. 1961) pe motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

La stabilirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului, Curtea de Apel a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale și anume caracterul și gradul de pericol social și prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite de inculpat, faptul că infracțiunile comise de Novoloacă Șt. se clasifică ca infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, de personalitatea infractorului care anterior a mai fost condamnat, iar infracțiunile incriminate au fost săvârșite în stare de recidivă periculoasă.

Astfel, instanța de apel a conchis că reeducarea inculpatului este imposibilă fără izolarea acestuia de societate cu aplicarea pedepsei privative de libertate, dispunând executarea acesteia conform art. 72 alin. (4) Cod penal în penitenciar de tip închis.

În ce privește acțiunea civilă înaintată de către succesorul părții vătămate, Colegiul penal a conchis că aceasta este întemeiată și urmează a fi admisă integral.

17. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, recurs ordinar au declarat inculpatul Novoloacă Ștefan și avocatul acestuia Ungureanu Ion, care fără a invoca careva temeii de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2014 și menținerea sentinței Tribunalului Chișinău din 30 mai 2001.

În argumentarea soluției solicitate recurenții au invocat următoarele:

- în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate probe, care ar dovedi cu certitudine vinovăția lui Novoloacă Ștefan în comiterea infracțiunilor ce i se incriminează;

- decizia contestată este bazată pe circumstanțe neprobate, iar declarațiile martorilor acuzării au fost contradictorii și parțial contrazise prin probe incontestabile;

- martorii acuzării au fost influențați prin faptul că înainte de efectuarea recunoașterii persoanei acestora le-a fost prezentată o înregistrare video, totodată, nici un martor nu l-a recunoscut pe inculpat oficial, și nu ar fi comunicat instanței că l-ar fi văzut pe ultimul la locul crimei;

- instanța de apel nu a ținut cont de hotărîrea CEDO din 16 martie 2009 prin care s-a constatat că la examinarea prezentei cauze nu au fost respectate cerințele la un proces echitabil;

- la data pronunțării deciziei motivate nu a fost prezent judecătorul raportor - M. Buruian, acesta fiind înlocuit cu judecătorul Iu. Cotruță, care nu a participat la examinarea cauzei.

18. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute

în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurenți, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Deși în recursul declarat recurenții nu au invocat nici un temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că din argumentele expuse de inculpat și avocatul acestuia, este relevant temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Examinând textul recursului, Colegiul penal constată că, acesta descrie cronologia examinării prezentei cauze în instanțele de judecată, fiind expus foarte succint fără o argumentare cuvenită din punct de vedere al temeiului invocat.

Din conținutul recursului rezultă că inculpatul și avocatul acestuia Ungureanu I. invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției lui Novoloacă Șt. în comiterea infracțiunilor incriminate.

Analizând decizia recurată Colegiul penal, conchide că la cercetarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în plină măsură de prevederile articolelor 26, 27, 99-101 Cod procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, le-a dat o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor, întemeiat a dedus concluzia că, acțiunile inculpatului Novoloacă Ștefan, întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute de art. art. 227 alin. (2) Cod penal (red. 1961) art. 145 alin. (2) lit. b) și art. 188 alin. (5) Cod penal (red. 2003).

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar, și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată conține răspuns la toate motivele invocate.

În conformitate cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în modul corespunzător.

În cazul dat, instanța de apel la examinarea apelului declarat a respectat cerințele art. 414-419 Cod de procedură penală, a verificat și a apreciat conținutul probelor și valoarea lor probatorie, cu expunerea analizei desfășurate și minuțioase a acestora în textul deciziei instanței de apel.

Din materialele cauzei se reține că Novoloacă Ștefan, de către organul de urmărire penală a fost învinuit, de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 88 pct. (1) Cod Penal (red. 1961), adică, *omorul unei persoane săvârșit în interes acaparator*, art. 123¹ Cod Penal (red. 1961) - *tîlhăria, atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor în proporții deosebit de mari, însoțit de violență periculoasă pentru viață, săvârșit de două persoane, cu aplicarea armei, și art. 227 alin. (2) Cod Penal (red. 1961), adică, păstrarea armei de foc și a munițiilor.*

Instanța de fond l-a achitat pe Novoloacă Ștefan, de sub învinuirea înaintată pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale acestor infracțiuni.

Instanța de apel condamnându-l pe Novoloacă Șt., a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin. (2) lit. b), 188 alin. (5) Cod penal (red. 2003) și art. 227 alin. (2) Cod Penal (red. 1961).

Analizînd probele descrise în punctul 16 al prezentei decizii și expuse în decizia instanței de apel din 08 mai 2014, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a concluzionat că vinovăția inculpatului în săvârșirea

infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. b), art. 188 alin. (5) Cod penal Cod penal și art. 227 alin. (2) Cod Penal (red. 1961), este pe deplin dovedită.

Colegiul ține să remarce că, Curtea de Apel întemeiat a respins afirmația inculpatului precum că anume la 12.09.1999 s-a aflat cu concubina sa Langa E. care era bolnavă în cămin pe tot parcursul zilei. În argumentarea acestei ignorări Curtea de Apel just a menționat, în primul rând, că fiind audiată martorul Langa E. a dat declarații neconsecutive, iar date obiective care ar confirma că E. Langa a fost bolnavă anume la 12.09.1999 nu au fost prezentate, în al doilea rând, declarațiile martorilor Țintari Iu., Neculai E. și Gonciar N. care au afirmat că în ziua când E. Langa a fost bolnavă au intrat la ea în odaie la fel nu confirmă că aceasta ar fi avut loc anume la data de 12.09.1999.

Instanța de recurs consideră întemeiată concluzia instanței de apel referitor la faptul că materialele cauzei conțin probe care cu certitudine indică la faptul că fapta comisă împotriva lui Pîlog A. a avut loc la data de 12.09.1999 în jurul orei 19.00, pe când careva date obiective care ar confirma că E. Langa anume la această dată a fost grav bolnavă și s-a aflat toată ziua în cămin împreună cu inculpatul nu au fost stabilite.

La fel, Colegiul consideră că instanța de apel corect a conchis că din descifrările convorbirilor telefonice anexate la materialele cauzei s-a constatat că N. Șargarovschii și conducerea firmei „Revis-Grand” – Pavel Vera și Pavel Veaceslav, care îi erau și nași de cununie, începînd cu luna august 1999 pînă în luna iunie 2000, regulat întrețineau legătură telefonică, fapt care confirmă că Șargarovschii N. era la curent cu evenimentele care aveau loc la firma respectivă, iar acesta la rîndul său îl informa pe Novoloacă Șt. despre aceste evenimente. Astfel, Colegiul penal just a concluzionat că inculpatul deținînd informația că Pîrlog A. dispunea de o sumă impunătoare de bani, a comis infracțiunile incriminate, în scop de profit.

Rezumînd aceste constatări, Colegiul atestă corectitudinea concluziei instanței de apel asupra faptului că probele prezentate de partea acuzării și examinate în cadrul cercetării judecătorești sunt într-o legătură coerentă și logică, care cu certitudine indică la participarea lui Novoloacă Șt. în comiterea infracțiunilor incriminate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, este neîntemeiată critica din recursul declarat, ce ține de aprecierea și interpretarea eronată a probelor, ce a dus la stabilirea greșită a faptelor, deoarece instanța de apel, ținînd seama în plină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub

toate aspectele probele prezentate de către părți, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și ca urmare corect a stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpatului Novoloacă Ștefan.

La fel, Colegiul consideră că, argumentul relatat de inculpat și avocatul acestuia privitor la faptul că instanța de apel la examinarea cauzei nu a ținut cont de hotărîrea CEDO din 16 martie 2009 este nefondat deoarece, Curtea de Apel la examinarea prezentei cauze a luat în considerație cele menționate în hotărîrea Curții Europene sus nominalizate, respectînd procedura contradicționalității, asigurîndu-i inculpatului dreptul la un proces echitabil.

La fel, Colegiul consideră că este irelevant și urmează a fi respins ca neîntemeiat, motivul invocat de recurenți referitor la faptul că decizia contestată este bazată pe circumstanțe neprobate și nici un martor nu l-a recunoscut pe inculpat și nu a comunicat instanței că l-ar fi văzut pe acesta la locul crimei, deoarece afirmația nominalizată în totalmente se combate cu declarațiile martorilor oculari Chilari Iurie, Chelari Diana și Untilă Eduard din care rezultă că, la anchetă le-au fost propuse spre recunoaștere 3 persoane tinere și ei l-au recunoscut pe inculpat după statură, conturul buzelor, constituție, concretizînd că nu au putut să-l confunde cu o altă persoană. (f.d.317-319,334-337, 342-348, vol. V). Mai mult ca atît, în cadrul ședințelor de judecată fiind interogați persoanele nominalizate au confirmat că anume Novoloacă Șt. a fost una din persoanele care l-a atacat pe Pîrlog A.

Totodată, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul adus privind faptul că judecătorul raportor M. Buruiian, nu a fost prezent la pronunțarea deciziei motivate, acesta fiind înlocuit cu judecătorul Iu. Cotruță, care nu a participat la judecarea cauzei.

Astfel, examinînd materialele cauzei Colegiul penal constată că, prin încheierea Președintelui Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2013 (f.d.191, vol. VI) s-a dispus constituirea completului de judecători pentru judecarea prezentei cauze penale în următoarea componență: *președinte, judecător raportor - Ulianovschi X., judecători – I. Secrieru și Iu. Cotruță.* Potrivit procesului - verbal al ședințelor de judecată (f.d.199-237 vol. VI, 1-7, vol. VII) începînd cu data de 05 iulie 2013 și pînă la 03 iunie 2014, data pronunțării deciziei motivate cauza a fost examinată de completul de judecători care a fost constituit prin încheierea sus nominalizată.

Mai mult, Colegiul penal ține să menționeze faptul că judecătorul M. Buruiană la care fac referire recurenții a participat anterior la 25.06.2012 în calitate de judecător raportor la examinarea prezentei cauze penale (f.d.112-130, vol. VI), fapt ce potrivit art. 33 alin. (3) Cod de procedură penală, constituie temei de incompatibilitate.

Generalizînd cele menționate mai sus, Colegiul penal constată că acțiunilor lui Novoloacă Ștefan i s-au dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă acestuia a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 61, 75, 82 alin. (2) Cod penal, ținîndu-se seama de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, argumentele invocate de recurenți nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

19. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Novoloacă Ștefan și avocatul acestuia Ungureanu Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2014, în cauza penală în privința lui *Novoloacă Ștefan Gheorghe*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 18 noiembrie 2014.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecători

Constantin Alerguș

Petru Moraru